

Светейшият Патриарх Кирил посети храма «Св. мъченик Авраамий Български» в гр. Болгар

Служба «Комуникация» на ОВЦС, 20.05.2023. На 20 май в рамките на Първосветителската си визита в Татарстанска митрополия Светейшият Патриарх Московски и на цяла Русия Кирил посети храма «Свети мъченик Авраамий Български» в гр. Болгар (Спаски район на Република Татарстан).

Заедно със Светейшия Владика пристигнаха Казанският и Татарстански митрополит Кирил, секретарят на Московската Патриаршия митрополит Воскресенски Дионисий, председателят на Отдела за външни църковни връзки митрополит Волоколамски Антоний, председателят на Синодалния отдел по въпросите на взаимоотношенията между Църквата и обществото и медиите г-н Владимир Легойда, както и членовете на делегацията, придружаваща Патриарха.

Предстоятелят на Руската Православна Църква бе посрещнат от Чистополския и Долнокамски

епископ Пахомий, секретаря на Чистополската епархия на Татарстанската митрополия йерей Виктор Тихонов, архиерейския наместник на Спаския църковен окръг протойерей Андрей Зинков, предстоятеля на храма «Св. мъченик Авраамий Български» йерей Сергей Павлов, архиерейските наместници и духовенството на Чистополската епархия и многобройни вярващи.

Присъстваше също и кметът на Спаския общински район на Република Татарстан г-н Фаргат Мухаметов.

На стъпалата към храма Светейшият Владика бе посрещнат от учениците от неделното училище. Всеки от тях подари на Негово Светейшество по една бяла роза, **съобщава пресслужбата на Патриарха Московски и** на цяла Русия.

Светейшият Патриарх благослови децата и влезе в храма, където се поклони на раката с пръста на светия мъченик Авраамий Български.

След това пред входа на храма Чистополският и Долнокамски епископ Пахомий приветства Светейшия Владика и поднесе на Негово Светейшество копие на Казанската икона на Божията Майка.

Светейшият Патриарх Кирил се обърна към събралите се с Първосветителско слово:

«Ваши Високопреосвещенства и Преосвещенства! Владико Пахомие! Скъпи отци, братя и сестри!

Много съм радостен да посетя това място, да се помоля заедно с вас, да се докосна до вашия духовен живот и да почувствам силната вяра на нашия православен народ.

Това, че ние с вас през XXI век запазваме вярата си, изпълваме храмовете, е Божие чудо. Понякога невярващите казват: «Е добре, стане ли чудо, бих повярвал в Бога». Ала нали цялата ни история, историята на руското Православие е Божие чудо. Защото ние сме изминали безкрайно тежък път на изпитания, какъвто вероятно не е имала нито една Поместна Църква. Държавните власти на нашата страна си бяха поставили за цел да изкоренят изцяло всяка религиозна вяра и преди всичко православната. Аз принадлежа към поколението, което посрещна очи в очи тези тежки изпитания в началото на 60-те години на миналото столетие. Когато тогавашният ръководител на държавата – дори няма да споменавам името му – реши да построи към 1980 г.

комунизма в Съветския съюз. И, започна, разбира се, с това – да изкоренява със сила религиозните убеждения на хората. Но поколението, към което принадлежа, издържа това изпитание, издържа тези гонения и предаде православната вяра на следващите поколения.

Всеки път, когато обръщаме погледа си към миналото, ние непременно трябва да си извадим поука. Ето че и сравнително скорошната история на нашата страна ни дава тая поука, че вярата ни, предаността ни към Църквата са по-силни от всичко. Това е една огромна сила, с която не може да се справи нито един враг. Защото с нас е Бог, а с нашите враждебници Бог не е. И всеки един от нас трябва да живее с това чувство и да помни, че Господ е с нас и че никой не може да ни отлъчи от любовта Божия, освен ако самите ние не го направим. Ако ли пък самите ние се отказваме от Бога, преставайки да ходим на църква, ако не мислим за църковното възпитание на нашите деца, както понякога казват някои – «какво пък, ще пораснат и сами ще си решат» – то това е голям грях и неправда. Децата си трябва да възпитаваме във вярата от най-ранна възраст, пък и самите ние да държим здраво за нея: да посещаваме храма Божи, да четем Светото Писание, да имаме разумна вяра – не само да извършваме ритуалите, но и с ум и сърце да възприемаме словото Божие.

Ето, и аз ви желая да пазите тъкмо така православната вяра, а заедно с нея и нашите чудесни обичаи, националните ни традиции, защото нашата култура е пропита от Православието и е част от цялостното ни духовно наследство.

Господ да пази това свето място и всеки един от вас, да укрепва вашите душевни и телесни сили, а децата да подкрепи с особена сила на пътя на духовния им живот, защото те ще живеят тогава, когато нас вече няма да ни има на този свят. И е важно те все така да се събират заедно в светите православни храмове, да се причастяват със Светите Христови Тайни, да се молят Богу и да възпитават в православен дух своите деца. Такава е нашата задача.

Още веднъж сърдечно ви поздравявам на този прекрасен слънчев ден и призовавам Божията благословия върху всички вас. Господ да ви пази!»

На храма Патриархът подари икона на Божията Майка и великденско яйце. На вярващите бяха раздадени иконки на Спасителя с Патриаршеско благословение.

През 1988 г. в Болгар от с. Порфириевка, Спаски район, бе пренесен дървеният храм «Живоначална Троица». Селото западаше, и дървената църква, построена по проект на

казанския архитект Малиновски, беше изоставена и занемарена. След преместването си многокуполният храм беше осветен в чест на св. мъченик Авраамий Български Чудотворец.

На 25 септември 2002 г. священнослужители и монаси от различни енории на Казанската епархия отслужиха в храма първа Литургия на кряшенски език [кряшените са православни татари – бел. прев.].

През 2008 г. бе издигната двуетажна дясна пристройка, в която се разположиха баптистериум, неделно училище и издателски отдел. През същата година бе построен дом за монаси и открит паметник на мъченика Авраамий Български.

Мястото на страданията на мъченика бе реконструирано: кладенецът бе очистен, бяха построени параклис и ограда.

Особено почитание вярващите хранят към пазената в храма светиня – раката с пръста на свети мъченик Авраамий Български.